

Palotai álmok

Idén lesz tíz esztendeje, hogy Krúdy Gyula megüelt. Talán éppen az évforduló aktualitása, talán a régebbi írók műveinek — igen örvendetes — divatja vezette a *Singer és Wolfner* céget, hogy most Krúdynek egy kisregényét és néhány egyéb írását kiadja. A kötet a kisregény után „Palotai álmok” címet viseli.

Krúdy — nagyrészt gazdasági könyveszerűségéből — rendkívül termékeny író volt. Azonban ez az egyetlen kötet is hű képet ad írói munkásságáról és egyéniségéről. Az a jellemző, utánozhatatlan hang őrad felénk a könyvből, amelyről rögtön felismerzik Krúdy mindazok számára, akik csak egy-két írását olvasták is. „A tegnapiak ködlovagja” a szereplői ennek a könyvnek is, a vezető kisregénynek csakúgy, mint az utána következő egyéb írásoknak. „Írások”-nak nevezzük ezeket, hiszen a novella írói műfajába nem illeszthető bele. Inkább egy-egy kép, amit az író felvázol, egy hangulat, amit az olvasóban felkelt, nem pedig esemény, történet az, amit elmond. Megrajzolja az alakot, a környezetet, a hangulatot és mire az esemény megindulna, az írás már be is fejeződik. Persze, mint Krúdy-nak minden írása, ezek is a múltban játszódnak le, a közelebbiről pontosan meg sem határozható múltban, hiszen Krúdy egész írásmódjával ellenkeznék valamilyen pontos, kiszabott időtartam megjelölése. A lényeg, hogy a mese időpontja már elmúlt, határai elmosódtak, kisse ködbe vesznek annak a sugaras, de már lombhullajtó ősznek a ködébe, amelyet Krúdy annyira szeretett.

A kötethez Kárpáti Aurél írt sok szeretettel és nagy esztétikusi felkészültséggel bevezető tanulmányt. (—a—n)